

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
20. januar 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-138/13	Dogan Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?	MF	05.02.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-270/12	Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling-forordningen») ophæves.Rådet for Den Europæiske Union og	Dom	21.01.14

	<p>Europa Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet</p> <p>Påstande: Artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 236/2012 af 14. marts 2012 om short selling og visse aspekter af credit default swaps (1) (herefter »short selling- forordningen«) ophæves. Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>		
C-355/12	<p>Nintendo e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, fortolkes således, at tekniske foranstaltninger til beskyttelse af ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser kan udvides til ligeledes at omfatte et system, der er produceret og markedsført af den samme virksomhed, hvori der i hardwaren installeres en anordning, som på et separat medie, der indeholder de beskyttede værker (videospil produceret af samme virksomhed samt af tredjemand, der ejer de beskyttede værker), kan genkende en identificeringskode, uden hvilken de pågældende værker ikke kan vises og bruges i dette system, hvorved det pågældende udstyr således omfatter et system, der ikke er interoperabelt med komplementerende udstyr eller produkter, som ikke stammer fra den virksomhed, der producerer selve systemet? 2) Såfremt det er nødvendigt at tage stilling til, om brugen af et produkt eller en komponent, hvis formål er at omgå en teknisk beskyttelsesforanstaltning, vejer tungere end andre kommercielt relevante formål og brug, kan artikel 6 i direktiv 2001/29/EF, herunder også i lyset af 48. betragtning til samme direktiv, da fortolkes således, at den nationale retsinstans ved vurderingen af dette spørgsmål, skal anvende kriterier, hvorved det særlige formål som rettighedsindehaverne har tiltænkt det produkt, hvori det beskyttede indhold indsættes, tillægges særlig vægt, eller alternativt – eller i tillæg hertil – kvantitative kriterier vedrørende omfanget af de sammenlignede former for brug, eller kvalitative kriterier, dvs. kriterier vedrørende arten og vigtigheden af de pågældende former for brug?»</p>	Dom	23.01.14
C-537/11	<p>Manzi og Compagnia Naviera Orchestra mod Capitaneria di Porto di Genova og Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 4 i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF og på grundlag af bilag VI til Marpol-konventionens ikrafttræden, under hensyntagen til det internationale princip om god tro og princippet om loyalt samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, fortolkes således, at den i denne artikel angivne grænseværdi på 1,5 vægtprocent for svovlindholdet i skibsbrændstoffer ikke finder anvendelse på fartøjer, som fører en stats flag, som ikke er medlem af EU, men som er part i Marpolkonventionen (73/78) når de befinder sig i en medlemsstats havn, som ligeledes er part i bilag VI til Marpol-konventionen (73/78)? Såfremt artikel 4a i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF ikke skal fortolkes som angivet i spørgsmål 1, skal den nævnte artikel, hvori der foreskrives en grænseværdi på 1,5 vægtprocent for svovlindholdet i skibsbrændstof, der anvendes af passagerskibe, som sejler i rutefart til eller fra havne i Fællesskabet, herunder sådanne fartøjer, som fører en stats flag, der ikke er medlem af EU, men som er part i bilag VI til Marpolkonventionen, som uden</p>	Dom	23.01.14

	for SECA-områder foreskriver en grænseværdi for svovlindholdet på 4,5 vægtprocent, anses for retsstridig som værende i strid med det generelle internationale princip pacta sunt servanda og med princippet om loyalt samarbejde mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, af den grund, at den tvinger de medlemsstater, der har tiltrådt og ratificeret bilag VI, til at handle i strid med de forpligtelser de har påtaget sig over for de øvrige parter i bilag VI til Marpol-konventionen (73/78)? Skal begrebet »rute fart« i artikel 2, stk. 3, litra g), i direktiv 1999/32/EF som affattet i direktiv 2005/33/EF fortolkes således, at der med fartøjer i »rute fart« også menes krydstogtskibe?		
C-487/12	Vueling Airlines Sagen vedrører: Skal artikel 22, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national bestemmelse [artikel 97 i lov nr. 48/1960 om luftfart], hvorved luftfartsselskaber, som befordrer personer, forpligtes til i alle tilfælde at anerkende passagerernes ret til at checke en kuffert ind uden at blive pålagt ekstra gebyrer eller tillæg oven i den købte billets grundpris?	GA	23.01.14
C-573/12	Ålands Vindkraft Sagen vedrører: 1. Den svenske el-certifikatordning er en national støtteordning, som forpligter elleverandører og visse el-forbrugere i medlemsstaten til at købe et el-certifikat modsvarende en procentdel af deres salg eller forbrug, uden at der direkte stilles krav om, at elektriciteten købes fra samme kilde. El-certifikatet uddeles af den svenske stat, og er et bevis på, at der er produceret en vis mængde vedvarende energi. Producenter af elektricitet fra vedvarende energikilder oppebærer en indtægt fra salget af el-certifikaterne som en yderligere indkomst ud over produktionen af elektricitet. Skal artikel [2], litra k), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, fortolkes således, at de tillader en medlemsstat at anvende en national støtteordning som beskrevet ovenfor, hvor kun producenter, som er geografisk beliggende på det nationale område, kan indgå, og som bevirker, at disse producenter begunstiges økonomisk i forhold til de producenter, som ikke kan få tildelt et el-certifikat? 2. Skal en ordning som den, der er beskrevet i det første spørgsmål – i lyset af artikel 34 [TEUF] – anses for at udgøre en kvantitativ restriktion eller en foranstaltning med tilsvarende virkning? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, kan en sådan ordning da anses forenelig med artikel 34 [TEUF] for så vidt angår formålet om at fremme produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder? 4. Hvordan påvirker det vurderingen af de nævnte spørgsmål, at den begrænsning, der er indført i støtteordningen, til kun at omfatte nationale producenter, ikke er udtrykkeligt reguleret i den nationale lov?	GA	28.01.14

C-583/12	<p>Syntax Trading</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan den i artikel 13, stk. 1, i forordning nr. 1383/2003 omhandlede »procedure, der tager sigte på at fastslå, om en intellektuel ejendomsret er krænket« også gennemføres ved toldafdelingen, og skal den i forordningens kapitel III omhandlede »myndighed, der er kompetent til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet« være adskilt fra toldmyndighederne? 2) I anden betragtning til forordning nr. 1383/2003 nævnes beskyttelsen af forbrugerne som et af forordningens mål, og ifølge tredje betragtning er det vigtigt at indføre en egnet procedure, der sætter toldmyndighederne i stand til at gribe ind for at sikre overholdelsen af forbuddet mod, at varer, der krænker en intellektuel ejendomsret, indføres til Fællesskabets toldområde, under de bedst mulige betingelser, uden at den i anden betragtning til denne forordning og i første betragtning til gennemførelsesforordning nr. 1891/2004 anførte lovlige frie handel hæmmes. Er det foreneligt med disse mål, hvis de i artikel 17 i forordning nr. 1383/2003 fastsatte foranstaltninger kun kan anvendes, såfremt rettighedsindehaveren indleder den i forordningens artikel 13, stk. 1, omhandlede procedure, som har til formål at fastslå, om der har fundet en krænkelse sted af en intellektuel ejendomsret, eller skal toldmyndigheden også have mulighed for at indlede den pågældende procedure med henblik på at forfølge disse mål på bedst mulig måde?</p>	GA	28.01.14
C-611/12 P	<p>Giordano mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 7. november 2012 i sag T-114/11 ophæves. Og følgelig: Det fastslås, at vedtagelsen af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 har påført Jean-François Giordano skade. Kommissionen tilpligtes at betale Jean-François Giordano 542 594 EUR i erstatning, med tillæg af renter efter den lovbestemte sats og kapitalisering af disse. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	30.01.14
C-285/12	<p>Aboubacar Diakite mod Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 15, litra c), i Rådet for Den Europæiske Unions direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, fortolkes således, at denne bestemmelse udelukkende giver beskyttelse, såfremt der foreligger en »intern væbnet konflikt« som fortolket i den humanitære folkeret, og navnlig under henvisning til artikel 3, som i samme ordlyd findes i de fire Genevekonventioner af 12. august 1949 (om henholdsvis forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, om forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, om behandling af krigsfanger og om beskyttelse af civile personer i krigstid)? Såfremt begrebet »intern væbnet konflikt« i direktivets artikel 15, litra c), skal fortolkes selvstændigt i forhold til artikel 3, som i samme ordlyd findes i de fire Genevekonventioner af 12. august 1949, hvilke kriterier skal da anvendes ved vurdering af, om der foreligger en sådan »intern væbnet konflikt«?</p>	Dom	30.01.14
C-438/12	<p>Weber</p> <p>Sagen vedrører: Anvendelsesområdet for artikel 22, 27 og 28 i</p>	GA	30.01.14

	Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.		
C-475/12	<p>UPC DTH</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2, litra c), i rammedirektivet, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, fortolkes således, at en tjeneste, hvorved leverandøren af den pågældende tjeneste mod betaling leverer en adgangsstyret programpakke, som både indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste? 2. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne finder anvendelse på den i første spørgsmål beskrevne tjeneste, når der er tale om en tjeneste, der leveres fra Luxembourg til det ungarske område? 3. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at, for så vidt angår den i første spørgsmål beskrevne tjeneste har destinationslandet, som tjenesten er rettet mod, ret til at begrænse udbuddet af denne type tjenester ved at indføre regler om, at [udbyderen af] tjenesten har pligt til at registrere sig i den pågældende medlemsstat og etablere sig som filial eller selvstændig juridisk enhed, samt ved at insistere på, at denne type tjenester kun må ydes efter forudgående etablering af en filial eller en selvstændig juridisk enhed? 4. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at administrative sager vedrørende de i første spørgsmål beskrevne tjenester skal behandles af den administrative myndighed i den medlemsstat, som har jurisdiktion på grundlag af det sted, hvor tjenesten [leveres], uanset i hvilken medlemsstat den tjenesteydende virksomhed opererer eller er registreret? 5. Skal artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 (rammedirektivet) fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjeneste skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste, eller skal den pågældende tjeneste derimod anses for en adgangsstyringstjeneste, som leveres ved hjælp af det adgangsstyrings-system, der er defineret i rammedirektivets artikel 2, litra f)? 6. Skal de relevante bestemmelser på baggrund af ovenstående fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjenesteyder skal anses for udbyder af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til fællesskabslovgivningen?</p>	GA	30.01.14
C-658/11	<p>Parlamentet mod Rådet</p> <p>Annulatio af Rådets afgørelse 2011/640/FUSP af 12. juli 2011 om undertegnelse og indgåelse af en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og tilknyttede, beslaglagte genstande fra den EU-ledede flådestyrke til Republikken Mauritius og om forholdene for de mistænkte pirater efter overførsel – valg af retsgrundlag – forpligtelse til straks at underrette Europa-Parlamentet fuldt ud i alle faser af proceduren og opnå Parlamentets godkendelse før indgåelsen af aftalen – tilsidesættelse af artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 10, TEUF</p>	GA	30.01.14
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem</p>	MF	05.02.14

	<p>Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>		
C-398/12	<p>M</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen (gennemførelseskonventionen), der blev vedtaget den 19. juni 1990: »Er en endelig beslutning om påtaleopgivelse eller tiltalefralfald, som er truffet i en medlemsstat, der har tiltrådt gennemførelseskonventionen, efter en omfattende forundersøgelse inden for rammerne af en sag, som kan genoptages, såfremt der fremkommer nye beviser, til hinder for, at strafforfølgning indledes eller gennemføres mod den samme person og vedrørende de samme handlinger i en anden kontraherende stat?«</p>	GA	06.02.14